

Čast in zahvalo dajte vsi (G 833)

Župnik Lovro Kassl je prevedel to zahvalno pesem iz nemščine in ji dal pri tem svoj pečat. Izvirno besedilo in melodija sta nastala v 16. stoletju.

Prva kitica vabi vse, ki jih nosi ta svet, da se zahvaljujejo Bogu. S tem navezuje na zadnji stavek v Knjigi psalmov, ki poziva vse, kar diha, naj hvaliospoda (Ps 150,6). Govoriti, peti in hvaliti pomeni izdihavati in pri tem dajati sapi podobo besede. Stvarstvo, to je predstava psalmista, doseže svoj cilj, ko se vse, kar diha, zahvaljuje Njemu, od katerega je prejelo življenjski dih. Njim se pridružujejo tudi tisti, ki so v nebeški slavi in Boga nenehno slavijo. To je tudi cilj našega življenja.

Zahvala Bogu, ki je ustvaril svet, nas povezuje – ljudi in slednjič vsa živa bitja. Vsi smo namreč njegova stvar. Zato pesem v drugi kitici navezuje na stavek iz Apostolskih del, ki pravi, da v Njem živimo, se gibljemo in smo (Apd 17,28). Vzet je iz znamenitega Pavlovega nagovora v Atenah. Tudi tam Pavel najprej oznanja Boga, ki je stvarnik vseh. S tem lahko naveže pri tem, kar tudi Atenčani ne morejo osporavati. Na tej osnovi potem lahko nadaljuje, da je Bog tudi tisti, ki nas rešuje in se tako razodeva. Zato nas pesem tudi v tretji kitici ne neha vabiti, da povzdignemo glas in se Bogu zahvaljujemo. Ker vemo, da nas od samega začetka naprej dobrohotno spremlja, mu lahko zaupamo tudi naše skrbi in težave, jih lahko vržemo v dno morja, kakor pravi pesem.

Živimo pa tudi v svetu, v katerem se nam poleg Božje dobrote vedno spet odpira brezno greha in stiske. Prepogosto občutimo, da se teh muk ne moremo tako hitro znebiti, kakor nam predlaga tretja kitica. Zato sklene pesem z željo in prošnjo, naj bo med nami vladal Božji mir. Svetopisemski izraz šalom (mir) se ne da omejiti na to, da se ljudje nehajo prepirati. Vsebuje predstavo, da v Božji bližini zajemamo iz obilja – pravičnosti, dobrote in zemeljskih dobrin. Za to srečo, ki prihaja od Stvarnika, na koncu pesmi prosimo. V zahvali pa izražamo, da se tudi zavedamo, da smo mnogo že prejeli.

V slovenščini nimamo veliko zahvalnih pesmi. Tem več priložnosti bomo našli, da se s temi besedami zahvalimo Bogu ob najrazličnejših priložnostih. Na primer po obhajilu, ko smo prejeli v podobi Kristusovega telesa obilo njegove dobrote.

Klaus Einspieler